

ringer, som regeringen har givet Folketinget, og denne åbne linje ønsker jeg at fortsætte. Det er også derfor, jeg har inviteret den grønlandske landsstyreformand til at indgå i den danske delegation til NATO's topmøde i Prag.

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen det sidste synes jeg er fint, og den åbne linje er fin, men spørgsmålet, når man kommer til målstregen, er, at hvis nu den grønlandske befolkning – og der er ingen tvivl om, at det her spørgsmål spiller en stor rolle i den grønlandske valgkamp og også vil spille en stor rolle omkring det grønlandske valg – er uenige i, at man skal opgradere Thule, vil regeringen så tage bestik af det og følge de mennesker, der bor i Grønland og skal have den her trussel meget tæt på sig?

Jeg håber, at statsministeren er klar over, at i det omfang, Thule indgår i missilforsvaret, bliver Thule i langt højere grad end i dag bombemål i tilfælde af en konflikt, specielt i forhold til kinesere og andre i Asien.

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, det er en sjov måde, statsministeren administrerer spørgsmål på, der vedrører fremtiden. Når det er spørgsmål, som statsministeren godt kan lide at svare på, gætte på, hvordan økonomien udvikler sig osv. osv., så vil statsministeren altid meget gerne svare med hensyn til fremtiden. Men når det er ubehagelige spørgsmål, der indeholder problemer for statsministeren, så nægter han konsekvent med henvisning til, at det er hypotetiske spørgsmål. Det må sådan set være en meget rar opdeling at have for en statsminister, at man kan vælge de ubehagelige fra og vælge at svare på det, der er sjovt og populært.

Men det, jeg alligevel synes er afgørende for statsministeren at forholde sig til, er, at modstanden på Grønland er stigende. Alt tyder på, at det her bliver *det* centrale spørgsmål i den grønlandske valgkamp. Der er i øvrigt meget, der tyder på, at Grønland får valgt et hjemmestyre, hvor der vil være et massivt flertal imod et missilskjold af de grunde, som også hr. Holger K. Nielsen nævnte, nemlig at det vil blive bombemål.

Derfor er statsministeren da nødt til at svare på: Kan grønlænderne reelt sige nej?

Lars-Emil Johansen (SIU):

Ja, jeg bliver nødt til at inddrage en eller anden grønlandsk vinkel på dette her; det er jo i al beskedenhed Grønland, der spiller en eller anden rolle i den stillingtagen, der er tale om. Derfor vil jeg godt spørge statsministeren, om statsministeren vil støtte, at Grønland mødes direkte med den amerikanske regerings repræsentanter for at drøfte, hvad der skal til for, at Grønland føler sig tryk og parat til at tage stilling i missilskjoldssagen. Jeg mener nemlig, at det er uholdbart og uforsvarligt, at Grønlands stillingtagen forsøges forceret på baggrund af nogle myter, en antagelse om, at hvis Grønland ikke er samarbejdsvillig nu, så vil amerikanerne forlade Thuleradaren, og så vil man prøve at klare det pr. satellit. Hvis det er rigtigt, så undrer det mig, at man ikke allerede har gjort det.

Respekterer statsministeren det grønlandske synspunkt: Ingen missilforsvarsholdninger uden fornyelse af 1951-aftalen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes ærlig talt, at hr. Holger K. Nielsen og hr. Villy Søvndal nu begynder at blande sig i den grønlandske valgkamp. Nu synes jeg, vi skal lade den grønlandske befolkning have valgkampen i fred uden indblanding fra dansk side, og jeg agter i hvert fald ikke at blande mig i den grønlandske valgkamp.

Derfor vil jeg gerne sige til hr. Lars-Emil Johansen, at det, jeg kan forsikre, er, at der naturligvis, når vi kommer dertil, at der eventuelt skal træffes konkrete beslutninger, vil sikre, at der finder en grundig debat sted både i Grønland og i Danmark. Det er et direkte udslag af denne åbne og imødekommende linje, at vi for første gang har inviteret den grønlandske hjemmestyreformand med i delegationen til NATO's topmøde, og det er selvfølgelig et signal fra min side om, at vi ønsker, at dette skal foregå i et meget tæt samarbejde med det grønlandske hjemmestyre. Det er vi fuldt opmærksom på.

Men jeg agter ikke på nuværende tidspunkt at begive mig ind i spekulationer om, hvad nu, hvis og såfremt i fald. Der er endnu ikke fremsat nogen anmodning; der er endnu ikke truffet nogen beslutning om et missilforsvar. Derfor befinder vi os altså i en meget, meget foreløbig fase på nuværende tidspunkt.

Hermed sluttede spørgsmålet.